

Nieuwsbrief

**“Alleen bij God vindt mijn ziel haar rust, van Hem komt mijn redding.
Zoek rust, mijn ziel, bij God alleen” Psalm 62:2 en 6**

Shalom vrienden van Nachamoe,

Wat is de wereld vol onrust. Zoveel lawaai, agressie, angst en nog veel meer dat onrust veroorzaakt. Als er stilte is, dan is dat vaak eerder de stilte van sprakeloosheid. Want wat moet je zeggen bij alles wat er op dit moment gebeurt in de wereld?

Psalm 62 gaat over stilte en rust. Dat kom je in de psalmen niet zo vaak tegen. Daar is vaak nogal veel rumoer. Je hoort mensen roepen. Schreeuwen soms. Van pijn of om recht. Je leest hoe mensen roepen naar de hemel om genezing. Om vergeving. Je hoort priesterkoren lofliederen zingen of je hoort pelgrims pelgrimsliederzingen op weg naar Jeruzalem. Je hoort krijgsrumoer en wapengekletter. Je ziet mensen worstelen met zichzelf, met het leven en met God.

In Psalm 62 is het opeens “een en al rust en stilte”. Waarom? Wat voor stilte? Want als je de psalm goed leest, dan zie je dat het ook in deze psalm helemaal niet stil is. David heeft het over vijanden. Wel vreemde vijanden. Het zijn mensen uit Davids eigen paleis. Als zij de koning tegenkomen, dan roepen ze blij: “Heil, o Koning!”. Ze zegenen hem. Maar achter zijn rug vervloeken zij hem, staat er. Ze verwensen hem.

Ja, als je dat zo leest, vraag je je af hoe David zo stil, zo rustig kon zijn. Waarom schreeuwt hij het niet uit? Van verdriet en wanhoop. Van twijfel ook. Want waar is zijn God in dit alles? Waarom vecht hij niet terug? Is hij bang? Is hij stil, omdat hij weet, dat hij verslagen is? Waarom is David zo rustig? Zo stil?

Dat vertelt hij zelf: “Alleen bij God vindt mijn ziel haar rust”. Daarmee bedoelt hij: “Ik hoef niet te schreeuwen. Ik hoef niet wanhopig te zijn. Want God zorgt voor mij. Hij beschermt mij. Hij zal mij redden. Ik kan op Hem vertrouwen. Alleen bij God vindt mijn ziel haar rust, van Hem komt mijn redding”.

In de verzen daarna beschrijft David dan hoe betrouwbaar God is. De beelden buitelen over elkaar heen: “Hij is mijn rots”, zingt David. “Van Hem verwacht ik alles. Hij is mijn burcht. Ik zal niet wankelen. Hij is mijn schuilplaats, mijn eer, mijn heil. Waarom zou ik met zo’n God wanhopig worden?”.

Nieuwsbrief

En die mensen, die hem bedreigen en aanvallen ... Ja, wat stellen die eigenlijk voor? Het zijn maar mensen. Lichter dan lucht. Zo kwetsbaar. Waar zou hij bang voor moeten zijn, als God met hem is? Als David dus stil wordt en zwijgt, is dat geen zwijgen uit angst. Het is ook geen rust, omdat David nu eenmaal een rustig karakter had. Nee hij is rustig, omdat God bij hem is.

Zijn vertrouwen is er niet zomaar. Daar heeft hij zich in moeten oefenen. In vers 2 staat: "Alleen bij God vindt mijn ziel haar rust". Maar in vers 6 staat: "Zoek rust, mijn ziel bij God alleen!". David voelt, om zo te zeggen, de twijfel de kop opsteken, de wanhoop, het verdriet en dan spreekt hij zichzelf toe: "David, keer je stil tot God!". Davids geheim is dat hij God kent als redder. Hij weet dat. Hij ziet dat niet altijd. Zoals nu: opgejaagd door zijn eigen zoon, Absalom. Van de troon gejaagd. Verraden. Op de vlucht. En waar is God? Nee, David voelt niet altijd dat zijn God altijd bij hem is. Maar ... hij wéét uit ervaring dat het wel zo is. En daar komt hij bij tot rust.

Ik wens het u allemaal toe dat u bij alles wat er gebeurt in de wereld, u de rust van God mag ervaren. Die rust die gebaseerd is op het vertrouwen dat God doet wat Hij zegt en beloofd heeft. Laten we, wanneer we kijken naar Israël, niet vergeten te kijken (en te luisteren) naar God. Hij noemt dit volk Zijn volk. Hij heeft een plan met dit volk. Dat plan zal Hij waarmaken! In die belofte mogen we rust vinden.

Anneke Verhagen
Voorzitter

Van de Penningmeester

Het 3^e kwartaal is inmiddels voorbij als ik dit stukje schrijf. Tussentijds wil ik u op de hoogte brengen van onze financiële situatie.

Wij zijn onze Here God zo dankbaar voor een trouwe achterban. Mensen die ondanks alles trouw blijven aan het werk van Nachamoe. De bijdragen voor het adoptieplan en het noodfonds komen maandelijks binnen. Gemeenten die een collecte houden voor het werk van Nachamoe. Mensen die we helemaal niet kennen, die spontaan een bijdrage overmaken. Elke keer opnieuw danken wij onze Heer voor u allemaal.

Nieuwsbrief

Door uw bijdrage kunnen wij Gods volk steunen en de opdracht die Hij ons gegeven heeft volhouden. Heel hartelijk dank namens alle gezinnen die wij in Israël ondersteunen.

Ieder jaar krijgt u van ons een overzicht met betrekking tot uw giften van het afgelopen jaar. Wij zien echter om ons heen dat dergelijke overzichten steeds minder verstuurd worden. Vaak gebruiken mensen hun bankgegevens voor het invullen van hun belastingaangifte. Zij hebben daar een overzicht van giften niet meer voor nodig, zoals dat in het verleden wel het geval was.

Dit heeft ons doen besluiten om standaard geen overzicht van giften meer te sturen. Wilt u wel een overzicht ontvangen, dan kan dat natuurlijk altijd. Deze kunt u opvragen bij mij door te bellen of te mailen. Ik zal dan zorgen dat u begin 2022 alsnog een overzicht van uw giften ontvangt.

Met vriendelijke groet

Antoinette Derks
Penningmeester
Mail: r.q.derks1953@gmail.com
Tel.nr.: 0570-653517

Op bezoek bij Lea

Lea is een opgewekte vrouw. Ondanks de moeilijkheden en teleurstellingen in het leven van Lea is zij altijd open om te praten over het land van haar geboorte, de Oekraïne, dat zij 25 jaar geleden verliet om naar Israël te gaan.

Lea groeide op in een communistische cultuur. Haar grootvader was rabbijn. Hij werd geboren in Uman, een stad die voor veel Joden belangrijk is vanwege de associatie met rabbi Nachman Uman, een beroemde rabbijn, en zijn beweging. *"Ik hoorde van mijn grootmoeder over de Joodse feestdagen en tradities."* Juist daarom geniet zij in Israël zo van de verschillende Joodse feesten. *"Het brengt mensen bij elkaar."*

"Veel van de joodse mensen die in Oekraïne wonen, zelfs als zij geen binding of kennis hebben van de bijbel, voelen de speciale aantrekkingskracht van Israël", vertelt Lea verder. Maar voor Lea was dat anders ...

Nieuwsbrief

Als jong volwassene had Lea de diagnose van een chronische aandoening gekregen. Dit had een enorme ommekeer gebracht in haar leven. Al haar dromen die ze had, waren hiermee ruw ten einde gekomen. Zij kreeg weer hoop toen zij in 1994 in een communistische krant een artikel las over een nieuwe behandeling. *"Ik schreef direct een brief aan de arts die in het artikel genoemd werd. En enige tijd later antwoordde hij: 'Ben je Joods? Kom naar Israël!'"*

En dat deed Lea. Kort na het overlijden van haar moeder ging zij samen met haar vader op weg naar Israël en maakte zij aliya. Helaas werkte de behandeling niet zoals Lea gehoopt had. Haar chronische aandoening en andere gezondheidsproblemen waren haar lot. Maar Lea en haar vader, die in 2011 stierf, hadden geen spijt van hun verhuizing naar Israël. Wennen aan een hele andere en soms vreemde cultuur, geen Hebreeuws kennen, was moeilijk, vertelt Lea. Ze leerde echter Hebreeuws. *"Ik geniet er van deel uit te maken van een gespreksgroep voor gehandicapten die lezingen, excursies en vriendschap biedt. Het leven in Israël is niet saai"* verklaart ze.

Haar gevoel voor humor overwint de momenten waarop het leven in een elektrische rolstoel ongemakkelijke of wanhopige momenten met zich meebrengt. Een lift die soms onverwacht niet werkt. Midden op de weg een lekke band van haar rolstoel waardoor al het verkeer tot stilstand komt. *"Maar",* zegt ze, *"iedereen is zo behulpzaam."*

De relatie is belangrijk voor mij!

Het is alweer enkele jaren geleden dat Lea opgenomen werd in het adoptie programma van Nachamoe. Ze wordt enthousiast wanneer ze daarover vertelt. *"Nachamoe heeft mijn wereld groter gemaakt. De mensen van Nachamoe steunen mij."* Wat betreft de financiële ondersteuning is Lea erg dankbaar. *"Ik leef niet in armoede, maar door de inflatie van de valuta in de afgelopen jaren, is deze ondersteuning een grote hulp voor mij om extra kosten van bijvoorbeeld de tandarts te kunnen betalen. Ik vind het fijn om post te ontvangen uit Nederland en iets van mij te laten horen. De relatie is belangrijk voor mij."*

"Mag het nog maar heel lang zo blijven."

(Het bovenstaande verhaal is uit een kort interview wat onlangs plaats vond met een van onze mensen uit het adoptieprogramma. Vanwege privacy hebben wij haar naam veranderd)

Nieuwsbrief

Dankpunten

- Dank voor de trouw van een grote groep 'vaste' donateurs van Nachamoe. Het is zo bijzonder te zien dat er nog steeds trouw gegeven wordt, waardoor ons werk in Israël, ondanks alle moeilijkheden, door kan gaan.

Gebedspunten

- Bid dat ons team in Israël in staat blijft dit troostwerk voort te zetten.
- Bid dat we rust vinden in de belofte dat God Zijn plannen met Israël waar zal maken.
- Bid voor de gezinnen in Israël die door Nachamoe ondersteund worden.
- Bid voor de vrede van Jeruzalem (Psalm 122)

Wij wensen u Gods liefde en vrede, maar bovenal Zijn waarheid in deze verwarrende tijden.

Namens het bestuur,

Joke Ponsen en
Ellis van der Woude